

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 24C/267/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216219826
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Szaniszlová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2019:7216219826.7

Uznesenie

Okresný súd Košice II v spore žalobcu : D. A., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom Y. XX, I., zomr. X.X.XXXX proti žalovanému: W., B. X. Q., súdny exekútor, K. úrad so sídlom v I., E. 1, zastúpený W. M. S., advokátom, so sídlom v I., E. X o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Konanie zastavuje .

Ž i a d n a zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 26.8.2016 žalobca žiadal, aby súd uložil rozsudkom žalovanému povinnosť ospravedlniť sa žalobcovi za neoprávnené zásahy do jeho práva na ochranu osobnosti napísaním ospravedlňujúceho listu : ``Vážený pán D. A.. Ospravedlňujem sa Vám za to, že pred Y. X. Q. som uviedol o žalovanom nepravdivé informácie o neplatení výživného a takisto ospravedlňujem aj za nepravdivé informácie, ktoré som uviedol dňa 13.7.2015 do spisu ČVS : ORP- 1250/1-VYS-2015, že ste bol odsúdený za trestný čin zanedbania povinnej výživy a porušenie dohody pri odblokovaní vodičského preukazu. `` Žalobca takisto žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu titulom náhrady nemajetkovej ujmy 3.300 euro.

2. Rozsudkom zo dňa 8.9.2017, č.k. 24C/267/2016-142 súd žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O odvolaní žalobcu zo dňa 27.10.2017 Krajský súd v Košiciach rozhodol uznesením zo dňa 23.1.2019, č.k. 9Co/1/2018-187 tak, že rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. V priebehu konania bolo zistené, že žalobca dňa 5.7.2019 zomrel.

4. Podľa § 7 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka: Spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením. Smrťou táto spôsobilosť zanikne.

5. Podľa § 15 Občianskeho zákonníka po smrti fyzickej osoby patrí uplatňovať právo na ochranu jej osobnosti manželovi a deťom, a k ich niet, jej rodičom.

6. Podľa ustanovenia § 61 Civilného sporového poriadku (CSP) procesnú spôsobilosť má ten, kto má pôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

7. Podľa § 62 CSP ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

8. Podľa § 63 ods. 1 CSP ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

9. Podľa § 63 ods. 2 CSP v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

10. Podľa § 161 ods. 1, ods. 2 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky"). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

11. V danom prípade žalobca žalobou zo dňa 26.8.2016 uplatnil nároky vyplývajúce z práva na ochranu osobnosti. Žalobca počas konania dňa 5.7.2019 zomrel. Táto skutočnosť má z hľadiska procesného za následok stratu spôsobilosti byť účastníkom konania. Nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania je potrebné považovať za neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Keďže žalobca v priebehu konania zomrel, súd skúmal, či má konanie zastaviť, alebo ho preruší, alebo či v ňom môže pokračovať. Pre určenie, či a prípadne s kým je možné pokračovať v konaní, je rozhodujúce posúdenie povahy uplatňovaného nároku. Povahou veci treba pritom rozumieť hmotnoprávnu povahu predmetu konania. Povaha veci neumožňuje pokračovať v konaní predovšetkým vtedy, ak práva a povinnosti, o ktoré v konaní ide, neprechádzajú na právnych nástupcov, alebo vtedy, ak smrťou účastníka konania dochádza podľa hmotného práva k zániku právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide. Právo na ochranu osobnosti je právo osobnej povahy, ktoré zaniká smrťou fyzickej osoby a neprechádza na dedičov. Osobám uvedeným v ustanovení § 15 Občianskeho zákonníka vzniká originárne právo na ochranu osobnosti smrťou fyzickej osoby, do práv ktorej sa zasiahlo. Keďže v predmetnom konaní išlo o také právo žalobcu, ktoré je viazané výlučne na jeho osobu a smrťou neprechádza na právneho nástupcu, súd konanie v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení zastavil (k uvedenému aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3 Cdo 98/1995).

11. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

12. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Vo výroku o trovách konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 256 ods. 1 CSP. Vzhľadom na dôvod zastavenia konania (stratu spôsobilosti byť účastníkom konania) súd konštatuje, že v danej veci nie je možné zaviazat' žalobcu na náhradu trov konania, nakoľko niet toho, koho by súd zaviazal na náhradu trov konania. S poukazom na uvedené súd dospel k záveru, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

14. V nadväznosti na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP), podľa ktorého žalobcovi sa náhrada trov konania nepriznáva, súd súčasne uvádza, že následné rozhodnutie o výške trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP nie je potrebné, preto o výške trov konania samostatným uznesením nebude rozhodovať a teda rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Košice II.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá

mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.